

Het Boek Joël en de Laodicese Zevende-dags Adventkerk - Nummer Veertig

Jeff Pippenger
2026-02-03

Nummer Veertig

Petrus bevond zich symbolisch te Caesarea Filippi op het derde uur, op weg naar Caesarea Maritima en het negende uur. Volgens Mattheüs en Markus waren Petrus, Jakobus en Johannes zes dagen later op de Berg der Verheerlijking. Lukas zegt acht dagen, tussen Panium en de Berg. Van de poorten der hel, te Caesarea Filippi, tot de dood van het kruis, met onderweg een halte op de Berg der Verheerlijking. Drie stappen van Panium naar de zondagswet. Caesarea aan het begin, de Berg in het midden en Caesarea aan het einde. Hel aan het begin, dood aan het einde, met Gods heerlijkheid in het midden. Een alfa-opstand, voorgesteld door de poorten der hel, en een omega-opstand, voorgesteld door de dood van de Zoon van God.

Caesarea Filippi is het fundament, want daar wees Christus de Rots aan waarop Hij Zijn gemeente zou bouwen. De Berg der Verheerlijking is de tweede stap, waar de tempel wordt voltooid en de sluitsteen wordt geplaatst. Daarna volgde de derde stap van het oordeel aan het kruis.

En Hij zei tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat er sommigen zijn van hen die hier staan, die de dood geenszins zullen smaken, voordat zij het Koninkrijk Gods met kracht hebben zien komen. En na zes dagen nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met Zich mee en leidde hen afzonderlijk op een hoge berg; en Hij werd voor hen van gedaante veranderd. En Zijn klederen werden blinkend, zeer wit als sneeuw, zó wit als geen voller op aarde ze wit kan maken. En aan hen verschenen Elia met Mozes; en zij spraken met Jezus.

En Petrus antwoordde en zei tot Jezus: Meester, het is goed dat wij hier zijn; en laten wij drie tabernakelen maken: één voor U, en één voor Mozes, en één voor Elia.

Want hij wist niet wat hij zeggen moest; want zij waren zeer bevreesd. En er kwam een wolk die hen overschaduwde; en uit de wolk kwam een stem, zeggende: Deze is mijn geliefde Zoon: hoort Hem. En terstond, toen zij rondom zich gezien hadden, zagen zij niemand meer, behalve Jezus alleen bij zich. En terwijl zij van de berg afdaalden, gebod Hij hun dat zij niemand zouden vertellen wat zij gezien hadden, totdat de Zoon des mensen uit de doden zou zijn opgestaan. En zij hielden dat woord bij zich, terwijl zij onder elkander de vraag stelden wat het opstaan uit de doden betekenen zou. Markus 9:1–10.

Op de berg stelt Petrus voor een tabernakel op te richten voor Mozes, Christus en Elia.

„Mozes ging door de dood heen, maar Michaël daalde neer en gaf hem het leven terug voordat zijn lichaam bederf had gezien. Satan trachtte het lichaam vast te houden en maakte er aanspraak op als het zijne; maar Michaël wekte Mozes op en nam hem mee naar de hemel. Satan voer bitter uit tegen God en klaagde Hem aan als onrechtvaardig, omdat Hij toeliet dat zijn prooi hem werd ontnomen; maar Christus bestrafte Zijn tegenstander niet, hoewel het door

diens verzoeking was dat de knecht van God was gevallen. Zachtmoedig verwees Hij hem naar Zijn Vader, zeggende: ‘De Heere bestraffe u.’”

„Jezus had Zijn discipelen gezegd dat er sommigen waren die bij Hem stonden en de dood niet zouden smaken voordat zij het koninkrijk Gods met kracht zouden zien komen. Bij de verheerlijking op de berg werd deze belofte vervuld. Het gelaat van Jezus werd daar veranderd en straalde als de zon. Zijn klederen waren wit en glinsterend. Mozes was aanwezig om hen te vertegenwoordigen die bij de tweede verschijning van Jezus uit de doden zullen worden opgewekt. En Elia, die werd weggenomen zonder de dood te zien, vertegenwoordigde hen die bij de wederkomst van Christus tot onsterfelijkheid zullen worden veranderd en zonder de dood te zien naar de hemel zullen worden opgenomen. De discipelen aanschouwden met verbazing en vrees de voortreffelijke majesteit van Jezus en de wolk die hen overschaduwde, en zij hoorden de stem van God in ontzagwekkende majesteit zeggen: ‘Deze is Mijn geliefde Zoon; hoort Hem.’” Vroege Geschriften, 164.

De Berg der Verheerlijking duidt drie tabernakelen aan. Het tabernakel van Mozes aan het begin van het oude Israël, het tabernakel van Christus zoals vertegenwoordigd door Zijn menswording, en het tabernakel dat de honderd vierenveertigduizend zijn, zoals vertegenwoordigd door Elia. De honderd vierenveertigduizend zijn degenen die de dood niet smaken, totdat zij de Tweede Komst van Christus zien. De Berg duidt het punt aan waarop het zegel op de honderd vierenveertigduizend wordt gedrukt.

De tabernakel van de honderdvierenveertigduizend wordt opgericht in het antitypische Loofhuttenfeest. De Berg identificeert hen die de dood niet smaken en stelt drie getuigen voor, dat wanneer zij de heerlijkheid van God op de berg zien, dit het antitypische Loofhuttenfeest is.

Zij worden opgericht als de tabernakel van Elia, die in 2023 begon te worden opgericht, toen zowel Mozes als Elia werden opgewekt. Eerst werd het fundament gelegd, dat is het enige fundament dat gelegd kan worden, en dat fundament is Christus, de hoek- en fundamentsteen. Vervolgens wordt de sluitsteen geplaatst, die de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend vertegenwoordigt, zoals voorgesteld op de Berg der Verheerlijking. Op de Berg vertegenwoordigen Petrus, Jakobus en Johannes hen die daadwerkelijk de dood niet smaken. Petrus heeft later opgetekend dat het koninkrijk van priesters bestaat uit hen die geproefd hebben dat de Heere goed is, en die een geestelijk huis waren. Zij hebben het leven geproefd, daarom smaken zij de dood niet.

Indien gij althans geproefd hebt dat de Heere goedertieren is. Tot Wie komende, als tot een levende steen, wel door de mensen verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar, wordt ook gijzelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus. Daarom is ook in de Schrift vervat: Zie, Ik leg in Sion een uiterste hoeksteen, uitverkoren en kostbaar; en wie in Hem gelooft, zal geenszins beschaamd worden. 1 Petrus 2:3–6.

Het woord dat als „beschaamd” is vertaald, betekent „zich schamen”. Het overblijfsel wordt vertegenwoordigd door Petrus, en hun vreugde staat in contrast met hen die de boodschap van de late regen verwierpen. Een sleutel van de honderd vierenveertigduizend, want aan Petrus werden

de „sleutels” van het koninkrijk gegeven, is de „voornaamste hoeksteen” die in Sion werd gelegd. Die steen is wonderbaar in de ogen der rechtvaardigen en een steen des aanstoots voor de dronkaards van Efraïm.

De steen die de bouwlieden verworpen hebben, is tot een hoofd des hoeks geworden. Dit is van de HEERE geschied; het is wonderlijk in onze ogen. Psalmen 118:22, 23.

Jezus gaf commentaar op deze verzen in de afsluiting van de gelijkenis van de wijngaard.

Jezus zeide tot hen: Hebt gij nooit gelezen in de Schriften: De steen dien de bouwlieden verworpen hebben, die is geworden tot een hoofd des hoeks; dit is van den Heere geschied, en het is wonderlijk in onze ogen? Daarom zeg Ik u, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden en aan een volk gegeven, dat de vruchten daarvan voortbrengt. En wie op dezen steen valt, zal verpletterd worden; maar op wien hij valt, dien zal hij vermorzelen. En toen de overpriesters en Farizeeën Zijn gelijkenissen hoorden, bemerkten zij dat Hij van hen sprak. Maar toen zij Hem wilden grijpen, vreesden zij de schare, omdat deze Hem voor een profeet hield. Mattheüs 21:42–46.

Wie de fundamentele boodschap aanneemt, zal verbroken worden, want de Rots is Christus, en het werk van het evangelie is de mens tot in het stof te vernederen.

„Wat is rechtvaardiging door het geloof? Het is het werk van God om de heerlijkheid van de mens in het stof neer te leggen en voor de mens te doen wat het niet in zijn macht ligt voor zichzelf te doen. Wanneer mensen hun eigen nietigheid zien, zijn zij bereid bekleed te worden met de gerechtigheid van Christus. Wanneer zij beginnen God de hele dag te loven en te verheffen, dan worden zij door aanschouwing veranderd naar hetzelfde beeld. Wat is wedergeboorte? Het is aan de mens te openbaren wat zijn eigen werkelijke natuur is, dat hij in zichzelf waardeloos is.” Manuscript Releases, deel 20, 117.

Wie de hoeksteen verwerpt, wordt verpletterd, zoals het geval was met het oude Israël ter vervulling van Jezus’ toepassing van de gelijkenis van de wijngaard. De Joden verwierpen Christus; zij verwierpen ook Mozes, want indien zij Mozes geloofd hadden, zouden zij ook Christus geloofd hebben. Zij verwierpen Gods wet en leerden als leer de geboden van mensen. Christus, Mozes en de Wet zijn allen symbolen van fundamentele, en Christus is het enige fundament dat gelegd kan worden; maar Christus als het fundament wordt door vele symbolen voorgesteld. Mozes en de Wet zijn beide illustraties van dit feit. Christus is het enige fundament, maar dit betekent slechts dat de andere fundamentele in Zijn profetisch Woord eenvoudigweg symbolen zijn van een bepaald aspect van Zijn karakter.

Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, hetwelk Jezus Christus is. 1 Korintiërs 3:11.

Jezus is het Woord, en als zodanig vertegenwoordigen de regels binnen Zijn Woord Hemzelf. Daarom tekent Zuster White op dat de Tien Geboden een afschrift van Christus’ karakter zijn. Hij is de Eerste en de Laatste, en wanneer Hij op deze wijze wordt voorgesteld, duidt dit erop dat Christus altijd het einde van een zaak met het begin van een zaak illustreert. Als het Woord is Hij

ook de „Waarheid”, en waarheid is een profetisch raamwerk. Hij is de Leeuw uit de stam van Juda wanneer Hij Zijn Woord verzegelt en ontzegt. Hij is ook de hoeksteen die tot de sluitsteen wordt. De hoeksteen is eenvoudigweg een illustratie van Hem als het fundament, of als de eerste letter van het Hebreeuwse woord „waarheid”. De sluitsteen is het bekronende werk op de tempel, en wanneer deze in overeenstemming wordt gebracht met het raamwerk van de waarheid, is de sluitsteen tweeëntwintigmaal krachtiger dan de hoeksteen. Wat wonderbaar is in de ogen van hen die geproefd hebben dat de Heere goed is, is hoe de beginselen van het raamwerk van de waarheid, in overeenstemming gebracht met de hoek- en sluitsteen, een van de profetische sleutels identificeren die aan Petrus werden gegeven.

De eerste letter, alpha, is één, maar de laatste letter, omega, is tweeëntwintig. Millers juwelen schijnen als de zon, maar toen de man met de vuilborstel de juwelen bijeenbracht, waren zij tienmaal helderder. De erkenning dat het einde van een profetische lijn hetzelfde is, maar krachtiger dan het begin van een profetische lijn, is „wonderbaarlijk”. Het is een element van het karakter van Christus; het is een van de sleutels die aan Petrus werden gegeven om de honderd vierenveertigduizend te binden.

Petrus’ „geestelijk huis” is de kist uit William Millers droom en tevens Maleachi’s voorraadschuur van tienden en offergaven. Wanneer de vensters des hemels worden geopend, wordt de ene klasse uit de kamer geworpen, en de andere klasse wordt in de kist geworpen en bekleed met de witte linnen gewaden van Gods triomferende kerk.

“Plechtig en openlijk had het volk van Juda zich ertoe verbonden de wet van God te gehoorzamen. Maar toen de invloed van Ezra en Nehemia voor een tijd werd onttrokken, waren er velen die van de Heere afweken. Nehemia was naar Perzië teruggekeerd. Tijdens zijn afwezigheid uit Jeruzalem slopen er kwaden binnen die dreigden het volk te verderven. Afgodendienaars kregen niet alleen vaste voet in de stad, maar verontreinigden door hun aanwezigheid zelfs de voorhoven van de tempel. Door gemengde huwelijken was er een vriendschappelijke band ontstaan tussen Eljasib, de hogepriester, en Tobia, de Ammoniet, Israëls bittere vijand. Ten gevolge van deze onheilige verbintenis had Eljasib Tobia toegestaan een vertrek in gebruik te nemen dat met de tempel verbonden was en dat voordien als opslagplaats had gediend voor de tienden en de offers van het volk.”

„Vanwege de wreedheid en het verraad van de Ammonieten en Moabieten jegens Israël had God door Mozes verklaard dat zij voor eeuwig uit de vergadering van Zijn volk gesloten moesten blijven. Zie Deuteronomium 23:3–6. In openlijke verachting van dit woord had de hogepriester de offers die in de kamer van het huis van God waren opgeslagen, verwijderd om plaats te maken voor deze vertegenwoordiger van een vervloekt volk. Grotere minachting voor God had niet getoond kunnen worden dan door zulk een gunst te bewijzen aan deze vijand van God en van Zijn waarheid.

‘Bij zijn terugkeer uit Perzië vernam Nehemia van deze brutale ontwijding en nam hij onverwijld maatregelen om de indringer te verdrijven. “Het mishaagde mij ten zeerste,” verklaart hij; “daarom wierp ik al het huisraad van Tobia uit de kamer. Toen gaf ik bevel, en zij reinigden de kamers; en ik bracht daarheen opnieuw de vaten van het huis Gods, met het

spijsoffer en de wierook.”

Niet alleen was de tempel ontheiligd, maar ook waren de offergaven verkeerd aangewend. Dit had ertoe bijgedragen de vrijgevigheid van het volk te ontmoedigen. Zij hadden hun ijver en vurigheid verloren en waren terughoudend geworden in het afdragen van hun tienden. De voorraadkamers van het huis des Heeren waren slecht voorzien; velen van de zangers en anderen die in de tempeldienst werkzaam waren, hadden, omdat zij niet voldoende ondersteuning ontvingen, het werk van God verlaten om elders te arbeiden.

“Nehemia ging aan het werk om deze misstanden te corrigeren. Hij bracht hen bijeen die de dienst van het huis des Heren hadden verlaten, ‘en stelde hen in hun plaats’. Dit vervulde het volk met vertrouwen, en geheel Juda bracht ‘de tienden van het koren en de most en de olie’. Mannen die ‘als getrouw geacht werden’, werden aangesteld tot ‘schatmeesters over de schatkamers’, ‘en hun taak was het uit te delen aan hun broeders.’” Profeten en Koningen, 669, 670.

Toen Nehemia „Tobía eruit wierp”, beeldde hij vooraf Christus uit, Die de geldwisselaars uit diezelfde tempel verdreef. Het was niet eenvoudigweg de tempel, maar juist de kamer in de tempel waar de tienden werden opgeslagen. Toen Eljakim, de Filadelfiër, Sebna, de Laodiceeër, verving, was Sebna de schatbewaarder die in een ver land werd geworpen.

Zo zegt de Heere, de HEERE der heerscharen: Ga, begeef u tot deze schatbewaarder, tot Sebna, die over het huis is, en zeg: Wat hebt gij hier, en wie hebt gij hier, dat gij u hier een graf hebt uitgehouwen, als iemand die zich een graf uithouwt in de hoogte, die voor zichzelf een woning in een rots uitgraaft? Zie, de HEERE zal u met een geweldige wegvoering wegvoeren, en Hij zal u voorzeker bedekken. Hij zal u gewis met geweld omwentelen en u als een bal wegwerpen in een uitgestrekt land; daar zult gij sterven, en daar zullen de wagens van uw heerlijkheid de schande van het huis van uw heer zijn. En Ik zal u uit uw standplaats verdrijven, en uit uw positie zal men u neerhalen.

En het zal geschieden te dien dage, dat Ik mijn knecht Eljakim, de zoon van Hilkia, zal roepen. En Ik zal hem met uw gewaad bekleden, en hem met uw gordel sterken, en Ik zal uw heerschappij in zijn hand leggen; en hij zal een vader zijn voor de inwoners van Jeruzalem en voor het huis van Juda. En de sleutel van het huis van David zal Ik op zijn schouder leggen; zo zal hij openen, en niemand zal sluiten; en hij zal sluiten, en niemand zal openen.

En Ik zal hem vastmaken als een pin op een vaste plaats; en hij zal zijn tot een heerlijke troon voor het huis van zijn vader. En zij zullen aan hem hangen al de heerlijkheid van het huis van zijn vader, het kroost en het uitspruitsel, alle vaten van geringe inhoud, van de bekers af tot alle kruiken. Te dien dage, spreekt de HEERE der heerscharen, zal de pin die vastgemaakt is op de vaste plaats, weggenomen worden, en afgehouden worden, en vallen; en de last die daarop was, zal uitgeroeid worden; want de HEERE heeft het gesproken. Jesaja 22:15–22.

Op de dag dat Sebna, de dwaze Laodiceeër, wordt uitgeworpen, wordt Eljakim het bestuur van de triomferende kerk toevertrouwd. Wanneer Christus de tempel van de honderdvierenveertigduizend reinigt van het puin dat de kostbare juwelen heeft bedekt, geeft Hij te kennen dat Hij hen die door

Sebna worden voorgesteld, zou „bedekken”. Voordat de vensters des hemels werden geopend, waren de juwelen met puin bedekt, en wanneer het puin wordt uitgeworpen, wordt het puin vervolgens met schaamte bedekt. De droom van William Miller duidt de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend aan.

De kist is Maleachi's voorraadschuur, Petrus' geestelijk huis en de tabernakel van Elia die Petrus wenste te bouwen. De man met de stofborstel beeldt de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend uit wanneer Hij de juwelen in de kist werpt. Maleachi duidt de beproeving aan die bewijst dat Gods volk waarlijk tot Hem is teruggekeerd.

Toen spraken zij die de HEERE vreesden dikwijls met elkaar; en de HEERE sloeg er acht op en hoorde het, en er werd voor Zijn aangezicht een gedenkboek geschreven voor hen die de HEERE vrezen en Zijn Naam hoogachten. En zij zullen Mij ten eigendom zijn, zegt de HEERE der heerscharen, op de dag die Ik maken zal, Mijn bijzonder eigendom; en Ik zal hen sparen, zoals een man zijn eigen zoon spaart die hem dient. Dan zult gij terugkeren en onderscheid maken tussen de rechtvaardige en de goddeloze, tussen hem die God dient en hem die Hem niet dient. Maleachi 3:16–18.

Terugkeren is een sleutelwoord in deze passage, want God roept Zijn volk op tot Hem terug te keren, maar Hij daagt datzelfde volk ook uit Hem op de proef te stellen door tienden en offers terug te brengen, en er is ook een tijd waarin de rechtvaardigen zullen „terugkeren”, en daardoor zullen zij „onderscheid maken” tussen de wijzen en de dwazen. Degenen die de HEERE vreesden en over Zijn naam nadachten, zijn degenen die het banier van de honderd vierenveertig duizend zullen zijn.

De vreze des Heren is de eerste toets; wanneer vers zestien dus zegt: „Toen spraken zij die den HEERE vreesden”, verwijst dat terug naar het profetische relaas.

Uw woorden zijn hard tegen Mij geweest, zegt de HEERE. Toch zegt gij: Wat hebben wij zozeer tegen U gesproken? Gij hebt gezegd: Het is tevergeefs God te dienen; en wat baat het ons dat wij Zijn inzetting onderhouden hebben en dat wij in rouwgewaad gewandeld hebben voor het aangezicht van de HEERE der heerscharen? En nu prijzen wij de hoogmoedigen gelukkig; ja, zij die goddeloosheid bedrijven, worden verhoogd; ja, zij die God verzoeken, worden zelfs bevrijd. Maleachi 3:13–15.

Maleachi zegt: „en nu noemen wij de hoogmoedigen gelukkig.” De dronkaards van Efraïm worden de „kroon van trots” genoemd, en zij zijn blij wanneer zij menen dat Mozes en Elia, de twee profeten die hen gekweld hadden, dood waren. Zij waren zó blij dat zij elkaar geschenken zonden.

En hun dode lichamen zullen liggen op de straat van de grote stad, die geestelijk genoemd wordt Sodom en Egypte, waar ook onze Heere gekruisigd is. En mensen uit de volken en geslachten en talen en natiën zullen hun dode lichamen zien, drie dagen en een halve, en zij zullen niet toelaten dat hun dode lichamen in graven gelegd worden. En zij die op de aarde wonen, zullen zich over hen verblijden en feestvieren, en zij zullen elkaar geschenken zenden; omdat deze twee profeten hen die op de aarde woonden, gepijnigd hadden. Openbaring 11:8–10.

De hoogmoedigen zijn gelukkig vanaf 18 juli 2020 en vervolgens gedurende 2023. Op 18 juli 2020 was de boodschap „hard” tegen de „Heere”. Op 18 juli 2020 beseften wij niet hoe verschrikkelijk wij tegen God en Zijn Woord hadden gesproken. Teleurgesteld traden wij de vertoef tijd binnen, zoals voorgesteld in de klacht: „Het is tevergeefs God te dienen; en wat gewin is het, dat wij Zijn verordening onderhouden hebben en dat wij in het zwart gegaan zijn voor het aangezicht van de Heere der heirscharen?” Dit loopt parallel met Jeremia’s klacht, wanneer hij de eerste teleurstelling uitbeeldt.

Ik heb niet gezeten in de vergadering der spotters, noch mij verblijd; ik heb alleen gezeten vanwege uw hand; want Gij hebt mij met verontwaardiging vervuld. Waarom is mijn pijn gedurig, en mijn wond ongeneeslijk, die weigert genezen te worden? Zult Gij voor mij geheel en al zijn als een leugenachtige beek, als wateren die ontbreken? Jeremia 15:17, 18.

Onze woorden waren vermetel met de voorspelling van 18 juli 2020, en wij wisten toen niet hoe ernstig wij in opstand waren gekomen. Bij de teleurstelling was de vertoef tijd aangevangen, terwijl de ene groep rouwde en de andere groep zich verheugde. In die context verklaart Maleachi:

Toen spraken zij die de HEERE vreesden dikwijls met elkander; en de HEERE sloeg er acht op en hoorde het, en er werd voor Zijn aangezicht een gedenkboek geschreven voor hen die de HEERE vreesden en Zijn Naam hoogachtten. En zij zullen Mij ten eigendom zijn, zegt de HEERE van de heerscharen, op de dag die Ik maken zal, wanneer Ik Mijn juwelen vergader; en Ik zal hen sparen, zoals een man zijn eigen zoon spaart die hem dient.

Dan zult gij wederkeren en onderscheid maken tussen de rechtvaardige en de goddeloze, tussen hem die God dient en hem die Hem niet dient. Maleachi 3:16–18.

In 2024 kwam de fundamentele beproeving, voorgesteld als de vreze des HEEREN. In die beproeving werden twee klassen geopenbaard, en de groep waaruit die twee klassen bestonden, had gedurende de drie en een halve dag herhaaldelijk met elkaar gesproken in regelmatige Zoom-bijeenkomsten. De Heere luisterde naar hun gesprekken. De klasse die de HEERE vreesde, dacht aan Zijn naam: Palmoni, de Leeuw uit de stam van Juda, de Alfa en Omega, de Waarheid, het Woord, de Wonderbare Linguïst, de hoek- en sluitsteen, het Lam, de hemelse Hogepriester, de Tempel, de Rots. Degenen die in dat boek werden opgenomen, zullen juwelen zijn op de kroon die het banier van het koninkrijk der heerlijkheid vertegenwoordigt. Wanneer Hij die juwelen bijeenbrengt, dan keren zij terug en onderscheiden tussen de rechtvaardige en de goddeloze. Wanneer Hij de juwelen in het juwelenkistje werpt, wordt dan onderscheiden wie dwaas is en wie wijs.

Maleachi vermeldt:

Keert weder tot Mij terug, en Ik zal tot u terugkeren,

Maar gij zegt: Waarin zullen wij terugkeren?

Brengt al de tienden naar het voorraadshuis, opdat er spijs zij in mijn huis, en beproeft Mij toch daarin, zegt de HEERE der heirscharen, of Ik voor u niet de vensters van de hemel zal openen en zegen over u zal uitgieten, zodat er niet genoeg plaats zal zijn om die te ontvangen.

De voorraadkamer is de juwelenkist en de tienden zijn de wijze maagden. De voorraadkamer is Gods Woord, geplaatst in een nieuw raamwerk van waarheid. De juwelen die in die kist worden gelegd, zijn de waarheden die verbonden zijn met de boodschap van de Middernachtsroep. De tienden werden bewaard in een specifieke kamer in de tempel, zoals vastgesteld bij Nehemia's reiniging. De juwelenkist en de voorraadkamer, of Petrus' geestelijk huis, vertegenwoordigen Gods tempel, en de juwelen vertegenwoordigen menselijke tempels die met de Godheid verenigd zijn in de schuilplaats van de Allerhoogste. De menselijke boodschappers kunnen niet worden gescheiden van de goddelijke boodschap. De juwelen zijn zowel Gods boodschappers alsook de boodschap die zij verkondigen. De Inspiratie vereenzelvigd dikwijls de boodschap met de boodschapper als één geheel.

“God heeft Zijn gemeente in deze tijd geroepen, zoals Hij het oude Israël riep, om als een licht op de aarde te staan. Door het machtige kloofmes van de waarheid, de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel, heeft Hij hen afgescheiden van de kerken en van de wereld om hen in een heilige nabijheid tot Zichzelf te brengen. Hij heeft hen tot bewaarders van Zijn wet gemaakt en hun de grote waarheden van de profetie voor deze tijd toevertrouwd. Zoals de heilige godsspraken aan het oude Israël waren toevertrouwd, zo vormen ook deze een heilig pand dat aan de wereld moet worden meegedeeld. De drie engelen van Openbaring 14 vertegenwoordigen het volk dat het licht van Gods boodschappen aanneemt en uitgaat als Zijn gezanten om de waarschuwing over de lengte en breedte van de aarde te doen klinken. Christus verklaart tot Zijn volgelingen: ‘Gijlieden zijt het licht der wereld.’ Tot iedere ziel die Jezus aanneemt, spreekt het kruis van Golgotha: ‘Zie de waarde van de ziel: “Gaat heen in de gehele wereld, predikt het evangelie aan alle schepselen.”’ Niets mag worden toegelaten dit werk te hinderen. Het is het allesovertreffend belangrijke werk voor deze tijd; het moet even ver reikend zijn als de eeuwigheid. De liefde die Jezus voor de zielen der mensen openbaarde in het offer dat Hij tot hun verlossing bracht, zal al Zijn volgelingen aandrijven.” Testimonies, deel 5, 455.

In het volgende artikel zullen wij beginnen deze begrippen met elkaar in verband te brengen.

“Gedurende de laatste vijftig jaren van mijn leven heb ik kostbare gelegenheden gehad om een ervaring te verkrijgen. Ik heb een ervaring gehad in de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel. De engelen worden voorgesteld als vliegend in het midden des hemels, terwijl zij aan de wereld een waarschuwingsboodschap verkondigen, die een rechtstreekse betrekking heeft op de mensen die leven in de laatste dagen van de geschiedenis dezer aarde. Niemand hoort de stem van deze engelen, want zij zijn een zinnebeeld ter voorstelling van het volk van God, dat in harmonie met het hemelse heelal werkt. Mannen en vrouwen, verlicht door de Geest van God en geheiligd door de waarheid, verkondigen de drie boodschappen in hun volgorde.

„Ik heb een rol vervuld in dit plechtige werk. Vrijwel heel mijn christelijke ervaring is ermee verweven. Er leven nu mensen die een ervaring hebben die aan de mijne gelijk is. Zij hebben de zich voor deze tijd ontvouwende waarheid erkend; zij zijn in de pas gebleven met de grote Leider, de Vorst van des Heren heir.”

“In de verkondiging van de boodschappen is elke bijzonderheid van de profetie vervuld. Degenen die het voorrecht hadden een aandeel te hebben in de verkondiging van deze boodschappen, hebben een ervaring verworven die voor hen van de hoogste waarde is; en nu, nu wij ons te midden van de gevaren van deze laatste dagen bevinden, wanneer van alle kanten stemmen zullen worden gehoord die zeggen: ‘Hier is Christus,’ ‘Hier is de waarheid’; terwijl velen erop uit zijn het fundament van ons geloof, dat ons uit de kerken en uit de wereld heeft geleid om als een afgezonderd volk in de wereld te staan, aan het wankelen te brengen, zal, evenals bij Johannes, ons getuigenis worden afgelegd.”

“Hetgeen van den beginne was, hetgeen wij gehoord hebben, hetgeen wij met onze ogen gezien hebben, hetgeen wij aanschouwd hebben, en onze handen getast hebben, aangaande het Woord des levens; ... hetgeen wij gezien en gehoord hebben, dat verkondigen wij u, opdat ook gij gemeenschap met ons zoudt hebben.’

„Ik getuig van de dingen die ik heb gezien, de dingen die ik heb gehoord, de dingen die mijn handen hebben getast van het Woord des levens. En van dit getuigenis weet ik dat het van de Vader en de Zoon is. Wij hebben gezien en getuigen ook dat de kracht van de Heilige Geest de verkondiging van de waarheid heeft vergezeld, waarschuwend met pen en stem, en de boodschappen in hun orde gevend. Dit werk te loochenen zou betekenen de Heilige Geest te loochenen, en zou ons plaatsen in het gezelschap van hen die van het geloof zijn afgeweken en zich hebben gewend tot verleidende geesten.

‘De vijand zal alles in werking stellen om het vertrouwen van de gelovigen in de pijlers van ons geloof in de boodschappen van het verleden, die ons op het verheven platform van de eeuwige waarheid hebben geplaatst en die het werk hebben gevestigd en er karakter aan hebben gegeven, uit te roeien. De Here, de God van Israël, heeft Zijn volk geleid en hun waarheid van hemelse oorsprong ontvouwd. Zijn stem is gehoord en wordt nog steeds gehoord, zeggende: Ga voort van kracht tot kracht, van genade tot genade, van heerlijkheid tot heerlijkheid. Het werk wordt versterkt en uitgebreid, want de Here, de God van Israël, is de verdediging van Zijn volk.’

“Zij die de waarheid slechts theoretisch vastgrijpen, als het ware met de toppen van hun vingers, die haar beginselen niet in het innerlijke heiligdom van de ziel hebben binnengebracht, maar de levende waarheid in de buitenste voorhof hebben gehouden, zullen niets heiligs zien in de vroegere geschiedenis van dit volk, die hen gemaakt heeft tot wat zij zijn en hen heeft bevestigd als ernstige, vastberaden, missionaire arbeiders in de wereld.

„De waarheid voor deze tijd is kostbaar, maar zij wier harten niet zijn gebroken doordat zij op de rots, Christus Jezus, zijn gevallen, zullen niet zien en begrijpen wat waarheid is. Zij zullen aannemen wat hun opvattingen behaagt, en zullen beginnen een ander fundament te leggen dan dat wat gelegd is. Zij zullen hun eigen ijdelheid en zelfachting strelen, in de gedachte dat zij in staat zijn de pilaren van ons geloof weg te nemen en deze te vervangen door pilaren die zij zelf hebben ontworpen.

„Dit zal voortduren zolang de tijd duurt. Ieder die een nauwgezet onderzoeker van de Bijbel is geweest, zal de ernstige positie zien en begrijpen van hen die leven in de slottonelen van de

geschiedenis van deze aarde. Zij zullen hun eigen onbekwaamheid en zwakheid voelen, en het tot hun eerste zorg maken niet slechts een vorm van godsvrucht te hebben, maar een levende verbinding met God. Zij zullen het niet wagen te rusten voordat Christus in hen gestalte heeft gekregen, de hoop der heerlijkheid. Het ik zal sterven; trots zal uit de ziel worden verdreven, en zij zullen de zachtmoedigheid en vriendelijkheid van Christus bezitten.” Notebook Leaflets, 60, 61.